

Przewody spustowe.

§ 60. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać o ile możliwości pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochylono pod kątem z linią pionową większym niż 45°; w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Magistrat zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linią pionową.

Połączenie rur spustowych należy uryządać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanień, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak z uwzględnieniem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych od wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych lub odwrotnie spuszczenia wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 61. Wszystkie przewody spustowe powinny być jako rury wentylacyjne wyprowadzone ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć o ile możliwości pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej, nie dochodząc o 0.5 m. do dachu, powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 m/m. i wyprowadzona do wysokości od 0.5 m. do 1.0 m. ponad dach; ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych dozwolone może być tylko wyjątko-

wo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedynczych rur, i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków.

Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych od rur spustowych, ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 62. Wszelkie przyrządy kanalizacyjne, służące do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, winny być obowiązkowo zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Rury spustowe do wód deszczowych, połączone z przewodami kanalizacyjnymi, nie otrzymują takiego zamknięcia z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 metry. W tym ostatnim wypadku rury deszczowe muszą posiadać zamknięcia wodne umieszczone przy ich podstawie oraz skrzynki z kratami ochronnymi.

Za najodpowiedniejsze zamknięcie wodne uważane są rury gładkie, zgięte w formie U lub S, zatrzymujące w sobie stałe wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne i innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nieulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy klozetach, pisuarach, zlewach,	
wannach, umywalkach i t.p. conajmniej	75 m/m.
przy wpustach conajmniej	100 „
przy rurach deszczowych conaj.	100-150 „

Średnice rury syfonowej winny być następujące:

przy umywalkach, małych zlewach laboratoryjnych, pisuarach i t. p.	40 m/m.
przy miskach zlewowych, zmywakach wannach i wpustkach podłogowych	50 „
przy miskach klozetowych	100 „
przy rurach deszczowych z ganków i balkonów	50- 70 „
przy rurach deszczowych z dachów	100-150 „
przy wpustach w suterynach i piwnicach	100 „
przy wpustach podwórzowych	150 „

Przyrządy kanalizacyjne powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzonej